

Retten holdtes, ligesaa vel som de ordinaire Medlemmer, lod sig jo tænke, men det vilde blive meget besværligt; naar Retten holdtes paa den Tid, Landssthinget var samlet, vilde det allerede være et stort Afbræk at savne 8 Medlemmer, men at det skulde savne 10 Medlemmer, vilde jo være et endnu større Afbræk, og, da det ikke synes at være aldeles nødvendigt, troer jeg ikke, at vi bør gaae ind derpaa. Dernæst bør vi betænke den Stilling, hvori disse Suppleanter ville komme til at staae, da de dog ordentligviis ikke ville komme til at tage Deel i Sagens Afgjorelse, men desuagtet skulde være ligesaa opmærksomme, som om de skulde domme; de ere jo i en ganske anden Stilling end de ordinaire Medlemmer, og det er vanskeligt at gjøre Regning paa, at En, der saaledes blot sidder i Retten, uden sandsynlig Udset til at komme til at domme, skulde have sin Opmærksomhed ligesaa meget henvendt paa Forhandlingerne, som naar han vidste, at han skulde domme i Sagen. — Naar den ærede Ordfører har sagt, at det ikke var nødvendigt, at Suppleanterne tilkaldtes i enhver Sag, vil jeg dog gjøre den Bemærkning, at det staaer i Formandens Magt at tilkalde dem, og at han vistnok ikke vil udsætte sig for, at Retten skulde afbrydes og at den hele Forhandling maatte begynde paany, naar han var berettiget til at tilkalde dem, hvilket jeg ogsaa troer, at han vil gjøre, ialtsald naar Sagen er af nogen Vidtløftighed. Jeg troer, at det, man isærdelshed ved dette Udkast maa have for Øie, er, at Rigsretten ogsaa kan komme til at paa kjende Sager angaaende vidtløftige Conspirationer, som kunne være i en meget lang Tid, og det er jo bekjendt, at Høiesteret sættes meget sjældent med det indskrænkede Tal, som er aldeles nødvendigt for at paa kjende en Sag, nemlig kun i de allerførteste Sager. I de Sager, som man kan vente ville være flere Dage, sørger man for, at et større Antal er tilstede, og, kan man ikke faae det forhojede Antal ved Hjælp af de ordinaire Assessorer, blive i Almindelighed nogle af de extraordinære Assessorer tilkaldte, uagtet de næsten alle ere Mænd, som have mange andre vigtige Embedsforretninger. Jeg troer saaledes, at disse Suppleanter stedse ville blive tilkaldte; ialts-

ald vil Formanden kalde en af de to Suppleanter for Høiesteret og en af de to for Landssthinget, naar Sagen ikke er særdeles vidtløftig; men dette vil være et stort Afbræk for Landssthinget og ogsaa for Høiesteret; det vil og gjøre det saa godt som umuligt, hvad der allerede ellers vilde være vanskeligt, at Høiesteret kan holdes, saalænge Rigsretsagen staaer paa.

Justitsministeren: At de Medlemmer af Rigsretten, som kunne komme til at paa kjende Sagen, maae være tilstede under hele Hovedforhandlingen, under Beviisførelsen, forekommer mig at være aldeles klart; man kunde ikke, naar den hele Beviisførelse er tilendebragt, lade Andre træde til og domme i en Sag, hvor de ikke have hørt Beviisførelsen. Det forekommer mig at ligge saa aldeles klart i Sagens Natur, at en Regel herom neppe behøver at optages i Loven. Forsaa vidt der af den meget ærede 5te Landssthingsmand for 1ste Kreds (Østved) saavel som af den ærede Ordfører tidligere er opkastet det Spørgsmaal, om det maatte ansees nødvendigt, naar Retten sættes med et ringere Antal end 16 Medlemmer, at da Halvdelen skulde bestaae af Høiesteretsassessorer og Halvdelen af de af Landssthinget udvalgte Medlemmer, saa maa jeg bemærke, at man i saa Henseende maa holde sig til, hvad der staaer i Loven. Man har naturligviis ved Lovens Udarbeidelse været opmærksom paa dette Spørgsmaal; men jeg har ikke troet, at det var nødvendigt at binde Bestemmelsen om det mindre Antal til en saadan Regel. Men, naar der Intet staaer herom i Loven, saa troer jeg, at det ikke kan ansees utilladeligt at sætte Retten med 13 eller 15 Medlemmer, da efter Udkastet Retten jo kan sættes, naar der blot ikke er færre end 12 Medlemmer tilstede, og, hvis man derfor vil affære Tilladeligheden deraf, saa maa der i Loven optages en udtrykkelig Regel derom, som vel isvrigt kunde have Noget for sig. Det hele Spørgsmaal falder jo bort, naar man vil antage den Regel, at Rigsretten ikke maa sættes med færre end 16 Medlemmer; thi da veed man jo, at Halvdelen af Medlemmerne skal være valgt af Høiesteret og Halvdelen af Landssthinget. Jeg har tidligere anført, at jeg antog, at Rigsretten ikke vilde begynde